

УДК 378.016 : 785

Віктор Лабунець
Viktor Labunets

МЕТОДИКА ІННОВАЦІЙНОЇ ІНСТРУМЕНТАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

METHODS OF INNOVATIVE INSTRUMENTAL-PERFORMING TRAINING OF A FUTURE TEACHER OF MUSIC

У статті розглянуто методичну модель та структурні компоненти інноваційної інструментально-виконавської підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва, проаналізовано основні етапи інструментально-виконавської підготовки студентів інститутів мистецтв, окреслено педагогічні умови, а саме: актуалізація життєтворчої мотивації студентів у потязі до самостійного наукового пізнання, активної професійної позиції, здатності до постійного фахового розвитку; досягнення діалогових засад у процесі творчої взаємодії в інструментальному класі; стимуляція інноваційного навчання інтерактивними засобами; використання в педагогічній практиці форм, методів і засобів мистецьких інновацій, новаторства та самоосвіти, створення нових оригінальних методів навчання музики.

Ключові слова: *поетапна методика, майбутній учитель музичного мистецтва, інструментально-виконавська підготовка, освітні інновації, структура, методична модель.*

Сьогодні інноваційна педагогічна діяльність є одним з істотних компонентів діяльності будь-якого навчального закладу. Саме вона не тільки закладає основу для створення конкурентноспроможності закладу на ринку освітніх послуг, але й визначає напрями професійного зростання педагога, його творчого пошуку, реально сприяє особистісному розвитку студентів, формує громадянина, налаштованого на успіх у певній прикладній галузі. Це, в свою чергу, потребує подальшого вдосконалення системи вищої педагогічної освіти і підвищення рівня методичної підготовки відповідних кадрів у контексті інноватики. Основною метою сучасної системи освіти є інтелектуальний і моральний розвиток особистості, формування творчого мислення та вміння працювати з інформацією.

Отже, система освіти має бути побудована таким чином, щоб давати студентам змогу самостійно розмірковувати, співвідносити різні точки зору та формулювати свою власну точку зору, спираючись на знання фактів, законів, на власні спостереження. Таке розуміння сутності цілей і завдань освіти потребує пошуку нових, інноваційних засобів і педагогічних технологій, які б забезпечували якісну підготовку фахівців відповідно до мінливих вимог суспільства. Саме тому актуальною проблемою сьогодні є формування нового підходу до активізації навчальної діяльності у вищих навчальних закладах та впровадження інноваційних технологій у процес фахової підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва. Створення нових педагогічних технологій неможливе без відмови від багатьох стереотипів традиційної освіти, але, в той самий час, необхідно зберегти все краще, що було напрацьовано педагогічною практикою.

Інноваційна діяльність у галузі освіти регламентована відповідними нормативними документами: Законом України «Про інноваційну діяльність», Положенням «Про порядок здійснення інноваційної діяльності в системі освіти України». У галузі освіти інноваційна діяльність досліджується педагогічною інноватикою, проблеми якої розробляють сучасні вітчизняні вчені-педагоги (І. Бех, Л. Буркова, Л. Даниленко, І. Зязюн, О. Киричук, О. Козлова,

В. Кремень, В. Кузь, В. Мадзігон, К. Макагон, С. Подмазін, В. Пінчук, О. Савченко, А. Сологуб, Н. Федорова, А. Фурман, М. Ярмаченко та ін.).

Інновації в системі вищої освіти сьогодні набувають масового характеру і реалізуються на основі застосування нових ідей, послідовного впровадження інноваційних моделей і технологій навчання. Важливі аспекти педагогічної інноватики відображені у працях К. Ангеловські, Л. Ващенко, В. Загвязинського, О. Козлової, В. Паламарчук, Л. Подимової, С. Полякова, М. Поташника, О. Савченко, В. Сластьоніна, Н. Юсуфбекової та ін. Проте, малодослідженою залишається проблема інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва на технологічно-інноваційних засадах.

Метою статті є ознайомлення з досвідом впровадження методичної моделі інноваційної інструментально-виконавської підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва.

Останніми десятиліттями у системі професійної освіти України виявляються дві протилежні тенденції: тенденція до глобалізації, включення у світовий освітній процес, з одного боку, і тенденція до збереження національних традицій у сфері освіти – з іншого. У цьому зв'язку найважливішим завданням модернізації вищої мистецької освіти України є гармонізація національного та глобального в процесі підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. Вирішення цього завдання можливе завдяки збагаченню історично сформованих підходів до їх підготовки сучасними інноваційними досягненнями у галузі організації освітнього процесу.

У педагогічній практиці визначено, що сучасні інноваційні освітні процеси йдуть за трьома основними напрямками: зміна системи діяльності, її функцій та ієрархічної будови в процесі формування особистісного стилю роботи; зміна особистості суб'єкта, що проявляється як за зовнішніми ознаками (моторика, музична мова, емоційність тощо), так і за внутрішніми – у формуванні відповідних елементів професійної свідомості (пам'ять, мислення тощо), становленні професійного світогляду; зміна відповідних компонентів установки суб'єкта по відношенню до об'єкта діяльності, що проявляється у когнітивній сфері як підвищення рівня інформованості про об'єкт, в емоційній – як зацікавлення у взаємодії з об'єктом, у практичній – як усвідомлення реальних можливостей зміни об'єкта [1, с. 235].

Впровадження поетапної методики на формувальному етапі дослідження здійснювалось, згідно з методичною моделлю інноваційної інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, у чотири етапи, послідовність впровадження яких визначено стратегією функціонування обґрунтованої комплексної компонентної структури за результатами констатувального експерименту.

Перший етап експериментальної роботи – *мотиваційно-інформаційний* забезпечував формування мотиваційно-ціннісного та компетентісно-орієнтаційного компонентів інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до інноваційної діяльності. Мотиваційно-ціннісний компонент і визначений критерій дозволив нам з'ясувати міру прояву спонукальних мотивів до мистецької інноваційної діяльності й мав за мету: осмислення студентами перспектив творчості в цілому і музичної творчості зокрема у процесі інструментально-виконавської підготовки; становлення у майбутніх фахівців позиції суб'єкта власної мотивації; стимулювання потреб, прагнень, інтересів майбутніх учителів до музичного мистецтва; формування мотиваційно-ціннісного ставлення до визначених цілей інструментально-виконавської діяльності. Компетентісно-орієнтаційний компонент і визначений критерій виявив ступінь особистісної потреби майбутнього вчителя музичного мистецтва в опануванні інноваційними знаннями, методами і формами музично-інструментальної діяльності й мав за мету: активізувати інтерес студентів до мистецької галузі знань, до якісного викладання предметів музично-педагогічного циклу, до мистецької інструментально-виконавської інноваційної діяльності; спроможність майбутніх учителів музичного мистецтва до поглиблення знань, виокремлення необхідних аспектів інноваційного навчання.

З метою формування спонукальних мотивів до мистецької інноваційної діяльності досліджували експериментальних груп під керівництвом педагога-дослідника й викладачів

інструментально-виконавських дисциплін були залучені до індивідуальної й групової науково-дослідної роботи, яка передбачала виконання кількох серій дослідницьких завдань. Уся методична робота даного напрямку була спрямована на те, щоб студенти під нашим керівництвом у своїх пошуках, приймаючи активну участь у новаторських нетрадиційних видах навчальної діяльності, виявили підвищений пізнавальний інтерес до мистецької інноваційної діяльності, створюючи, таким чином, умови для оптимізації власної інструментально-виконавської підготовки.

Перший етап дослідницьких завдань формувального експерименту був спрямований на визначення студентами цілей фахової діяльності та наповнення їх особистісним смислом, формування у майбутніх учителів музичного мистецтва стратегій визначення професійнозначущої мети як особистісних мотивів музично-педагогічної діяльності, осмислення перспектив творчості у мистецькій інноваційній діяльності.

На цьому етапі були створені умови для формування інтересу майбутніх учителів до мистецької інструментально-виконавської інноваційної діяльності, спроможності до поглиблення знань, виокремлення необхідних аспектів інноваційного навчання, для чого були підібрані методики, що дозволили виокремити спонукальні мотиви студентів до мистецької інноваційної діяльності та провести порівняльний аналіз отриманих даних (модифікована методика розвитку внутрішньої мотивації М. Ксикзентмихалі, модифікована методика вирішення завдань Д. Пойа, модифікована методика моделювання реальних навчальних ситуацій М. Кларина та ін.

Доцільно зазначити, що мотиваційно-ціннісний компонент передбачає розвиток глибокого стабільного інтересу майбутніх учителів до музично-педагогічної діяльності, до мистецтва, до педагогічної роботи з дітьми, прагнення впровадження художніх цінностей в середовище підростаючого покоління тощо. Так, на думку А. Реана, оптимальність мотиваційного комплексу педагога пов'язана з високою внутрішньою та зовнішньою позитивною мотивацією, а це зумовлює активність педагога, котра мотивована самим змістом педагогічної діяльності, прагненням досягти позитивних результатів [4, с. 234].

Такий етап був підпорядкований створенню умов для розвитку внутрішньої мотивації студентів до інноваційної діяльності, актуалізації потреби саморозвитку, усвідомлення перспектив впровадження мистецьких інновацій у власну навчальну й подальшу фахову діяльність. Для формування інтересу майбутніх учителів до мистецької інструментально-виконавської інноваційної діяльності студенти брали активну участь у підготовці й проведенні прес-конференції на тему: «Інновації у мистецькому вимірі» з провідними професорами Інституту мистецтв НПУ імені М. П. Драгоманова А. Козир, Г. Падалкою, О. Щолоковою та ін. Початковий етап підготовки до прес-конференції передбачав визначення тематики й змісту матеріалів інтерв'ювання у формі дискусії, для чого досліджувані були поділені на групи.

Впровадження *методу «творча нарада»* (за В. Гільде) дозволило обговорити проблеми, позиції на них кожної з груп, презентувати групову ідею на загальній аудиторії обраними представниками, які у ході дискусії відстоювали групову ідею, керувалися вказівками, що надходили у вигляді записок, за необхідності скорегувати подальшу дискусію брали «тайм-аут» для консультацій. Проведене таким чином критичне обговорення низки питань виокремило пріоритетні напрями проведення прес-конференції зібрати банк матеріалів для інтерв'ювання. Паралельно проведена студентами індивідуальна самостійна підготовка до конференції сприяла окресленню низки запитань щодо найбільш актуальних для кожного проблем інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, групове обговорення змісту яких відбувалося із застосуванням *методу «конференції ідей»*, що сприяло актуалізації потреби саморозвитку, самостійності студентів у конструюванні мотивів до інноваційної мистецької діяльності.

Наступний міні-етап підготовки конференції був представлений під час засідання відібраної студентської експертної групи, тезисною доповіддю відібраних запитань,

колегіальним обміном думками студентської аудиторії щодо проблематики та актуальності цих питань для інтерв'ювання запрошених гостей. Таким чином сформувалася база підготовлених запитань, що розкривають сутність проблеми, які студенти експериментальних груп під час конференції могли поставити гостям почергово, варіативно або імпровізовано. Оскільки кожен зі студентів брав участь у інтерв'юванні, до виконання цієї діяльності були залучені усі студенти експериментальних груп, які у процесі підготовки ґрунтовно «занурилися» у питання застосування інноваційних підходів у мистецькій інструментально-виконавській діяльності, проектували хід і зміст заходу, конструювали коло проблематики, передбачали послідовність та результативність очікуваної прес-конференції, що ретельно фіксувалося всіма реципієнтами експериментальних груп.

Узагальнення й обговорення результатів проведеної прес-конференції, а також висновки студентів експериментальних груп щодо перспективи оволодіння мистецькими інноваціями в процесі інструментально-виконавської підготовки та виявлення відношення і позиції студентів до окресленої проблеми, відбувалося в колективній формі із застосуванням *методу «відчуття потоку»*. Майбутні вчителі музичного мистецтва висловлювали власні аргументи щодо актуальності мистецької інструментально-виконавської інноваційної діяльності та широких перспектив для розвитку й удосконалення особистості справжнього педагога і музиканта. Для усвідомлення студентами особистісних станів внутрішньої мотивації до означеної діяльності та формування ціннісних орієнтацій, у формі бесіди за допомогою навідних запитань, студенти експериментальних груп ділилися враженнями, відчуттями, емоціями від інформації, отриманої в процесі спілкування на прес-конференції щодо змісту та специфіки мистецько-інноваційної діяльності. Відзначали відчуття задоволення, швидкого перебігу часу, повну концентрацію уваги, думок, чітко визначений зворотній зв'язок, коли зникає все зайве, залишається тільки бажання пізнати нове, незнайоме, діяти по-новому, конструювати цілі, опановувати нестандартні підходи, розширювати власний інформаційний фонд – з'являється відчуття потоку. Під час експерименту формувалася внутрішня мотивація студентів до інструментально-виконавської діяльності, актуалізувалися потреби саморозвитку, усвідомлення перспектив впровадження мистецьких інновацій у власну навчальну і подальшу фахову діяльність, що досягалось завдяки розкриттю їх сутнісного змісту, особистісної і суспільної значимості, формуванню у майбутніх учителів музичного мистецтва професійних мотивів до мистецької інноваційної діяльності, про що свідчить тематика проведеної прес-конференції, зміст бесід, дискусій, диспутів, проведених у рамках лекційних і практичних навчальних курсів, самостійної науково-дослідної роботи студентів.

Розширюючи можливості формування мотиваційно-ціннісного компоненту інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів до мистецької інноваційної діяльності студентам була надана можливість моделювання реальних навчальних ситуацій, свободу у продукуванні нових підходів до вирішення творчих завдань, опосередковано скерованої педагогом за наступним алгоритмом: виділення й обґрунтування проблемного завдання, що потребує вирішення; пропозиції щодо вирішення, пошук варіантів вирішення; проектування й моделювання своїх пропозицій на реальний виконавський процес; інструментальна перевірка своїх рішень; перевірка результатів, співставлення із попередніми здобутками; узагальнення отриманих результатів. Важливим аспектом введених в експеримент інноваційних орієнтирів були дидактичні вимоги доступності навчання і переходу від «близького до далекого», від «відомого до невідомого» (за Я. Каменським). Уся методична робота була спрямована на те, щоб студенти під нашим керівництвом у своїх пошуках, беручи активну участь у новаторських нетрадиційних видах навчальної діяльності, виявили підвищений пізнавальний інтерес до мистецької інноваційної діяльності, створюючи, таким чином, умови для оптимізації власної інструментально-виконавської підготовки.

У рамках проведення першого етапу експериментальної роботи, відповідно до поставлених завдань, було заплановано формування компетентісно-орієнтаційного компонента

інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів до мистецької інноваційної діяльності, який дав змогу з'ясувати ступінь особистісної потреби майбутнього вчителя музичного мистецтва в опануванні інноваційними знаннями, методами і формами музично-інструментальної діяльності й мав за мету: активізацію інтересу студентів до мистецької галузі знань, до якісного викладання предметів музично-педагогічного циклу, до мистецької інструментально-виконавської інноваційної діяльності; орієнтацію майбутніх учителів музичного мистецтва до поглиблення знань, виокремлення необхідних аспектів інноваційного навчання. Такий підхід до оцінювання інструментально-виконавської підготовленості майбутнього вчителя до мистецької інноваційної діяльності враховував установку на підготовку фахівців нової генерації, здатних постійно вдосконалювати професійно-педагогічну мобільність у процесі оволодіння однією з найважливіших характеристик майбутньої фахової діяльності – професійною компетентністю.

З метою визначення рівнів сформованості показників компетентісно-орієнтаційного компонента були використані такі основні модифіковані методики, як методика оцінювання педагогічної компетентності (Дж. Хазард), методика визначення професійних орієнтацій, методика успіху в досягненні мети (Т. Елес) [2, с. 181-183].

Розроблена серія навчальних завдань на окресленому, мотиваційно-інформаційному етапі експериментальної методики, була спрямована на розвиток фахової компетентності, орієнтацію студентів на ґрунтовне дослідження наданих зразків інструментальних творів, отримання нового досвіду діалогічної взаємодії з викладачем або колегами знання у процесі пошуку особливостей творчого завдання для чого в експеримент було введено такі методи: метод евристичного діалогу, кейс-метод (case-study), метод гіпотез, метод портфоліо.

Особливого значення на цьому етапі експериментальної роботи набуло впровадження педагогічних умов, а саме: актуалізація життєтворчої мотивації студентів у потяжі до самостійного наукового пізнання, активної професійної позиції, здатності до постійного фахового розвитку; досягнення діалогових засад у процесі творчої взаємодії в інструментальному класі.

Другий етап передбачав формування здатності майбутніх учителів музичного мистецтва до рефлексивно-смислового оцінювання, переживання й аналізу творів музичного мистецтва; активізацію механізмів самопізнання і самовдосконалення як чинників розвитку творчої особистості студентів; вміння аналізувати, синтезувати результати власної діяльності, які співвідносилися з конкретними проблемними ситуаціями, а саме: подоланням стереотипів особистісного досвіду студентів шляхом їх переосмислення; становленням системи ціннісних установок, механізмів саморегуляції, мотивів поведінки, які орієнтовані на подолання проблемних ситуацій; осмислення причин протиріч, які складають основу конструювання подальшого розвитку особистості майбутнього вчителя музичного мистецтва. Оскільки основу інструментально-виконавської діяльності складає спілкування з творами мистецтва, акцентованого значення на другому етапі експерименту набуло формування емпатійно-чуттєвого відношення студентів до мистецьких творів, які є носіями емоційного досвіду людства та відіграють надзвичайно важливу роль у професійно-педагогічній діяльності майбутнього вчителя музичного мистецтва.

Такий підхід до оцінювання підготовленості майбутніх учителів до мистецької інноваційної діяльності у процесі інструментально-виконавської за визначеними параметрами враховував установку студентів на рефлексивний акме-розвиток, спрямованість на самопізнання, самовдосконалення, міжособистісну комунікацію, самоуправління і творчу взаємодію у процесі вирішення педагогічних завдань, розуміння студентами самих себе як творчих індивідуальностей, здібних до пошуку та реалізації нестандартних творчих проектів.

На етапі формування рефлексивно-емпатійного компонента були використані основні ідеї концепції співробітництва К. Роджерса, модифікована методика конструювання емоційних партитур В. Ражнікова [3], модифікована методика ескізного опрацювання творів Г. Ципіна [5],

модифікована методика самооцінки Є. Рогова, модифікована методика зворотного зв'язку Л. Петровської, модифікований методика діагностики рівня емпатійних здібностей В. Бойко [2].

Керуючись вище зазначеними положеннями на даному етапі, в експеримент було впроваджено такі методи: метод емоційно-сислового аналізу; модифікований метод ескізного опрацювання творів (за модифікованою методикою ескізного опрацювання творів Г. Ципіна); метод порівняння; метод конструювання емоційних партитур; метод Декарта; метод семінар e-mail (за модифікованою методикою зворотного зв'язку Л. Петровської).

Інтенсивна й систематична робота з впровадження поетапної методики формувального експерименту та отримані результати дозволили перейти до **третього** комплексно-моделюючого етапу експерименту, який забезпечував формування креативно-технологічного компоненту. Креативно-технологічний компонент і визначений критерій дозволив з'ясувати ступінь схильності студентів до опанування інноваційними технологіями, а здатність до створення креативного середовища для взаємного творчого збагачення суб'єктів музично-педагогічної взаємодії. На цьому етапі експериментальної роботи оцінювалась здатність майбутніх учителів музичного мистецтва до досягнення, трансляції інновацій, трансформації їх відповідно до конкретної педагогічної ситуації та спроможність студентів до створення інновацій в процесі інструментально-виконавської підготовки. Третій етап передбачав стимулювання студентів до творчого пошуку власної інтерпретації інструментальних музичних творів на основі активізації пізнавально-пошукової сфери майбутніх учителів музичного мистецтва під час самостійного виявлення засобів ефективного спілкування, закодovаних у творах музичного мистецтва; до саморегуляції студентами сфер емоцій, артистизму, творчого натхнення; до створення креативного середовища для взаємного розвитку суб'єктів педагогічної взаємодії; до пошуку студентами власного творчо-індивідуального стилю інструментально-виконавської діяльності.

На етапі формування креативно-технологічного компонента була використана модифікована методика креативності особистості В. Петрушина, модифікована методика креативного мислення Ж. -М. Дрю, модифікована методика управління мистецьким процесом В. Григор'євої, модифікована методика діагностики креативності Рензуллі.

Керуючись вище зазначеними положеннями, на даному етапі в експеримент було впроваджено такі методи: метод моделювання; метод зламу стереотипів (за модифікованою методикою креативного мислення Ж. -М. Дрю); метод алгоритму; інноваційні методи навчання (за модифікованою методикою М. Кларина); метод проблемного викладу; метод частково-пошукової діяльності; самостійно-дослідницький метод; ІТ-методи.

Непересічного значення у досягненні поставлених завдань формування інструментально-виконавської підготовленості майбутніх учителів до мистецької інноваційної діяльності на третьому етапі експериментальної роботи набуло впровадження такої педагогічної умови як стимуляція інноваційного навчання інтерактивними засобами; використання в педагогічній практиці форм, методів і засобів мистецьких інновацій, новаторства та самоосвіти, створення нових оригінальних методів навчання музики.

Методика **четвертого етапу** передбачала системний розвиток творчого мислення студентів, зокрема критичного, аналітичного, асоціативно-образного, спрямованого на самостійне проектування мети виконавсько-інструментальної діяльності, конструювання шляхів її творчого втілення у процесі поетапного виконання художньо-практичних завдань; комплексне вирішення комунікативних та мистецько-педагогічних проблем; оптимальне використання інноваційних технологій для дослідження мистецьких творів, пошуку нових знань, подолання інтелектуальних перепон, оволодіння новими поняттями і підходами у процесі пізнання творів музичного мистецтва; екстраполяцію інноваційних знань у розвиток власної інструментальної майстерності, проектування інноваційної творчої дії на досягнення якісно нового оригінального результату.

Для оцінювання підготовленості майбутнього вчителя музичного мистецтва до інноваційної діяльності на проєктивно-творчому етапі формування проєктивно-діяльнісного

компонента були відібрані методики, що дозволили визначати та перевіряти результативність мистецької інноваційної діяльності студентів, а саме: модифікована методика розвитку критичного мислення А. Федорова, модифікована методика визначення особистісних конструктів Ш. Шварца, модифікована методика конкретизації цілей А. Фоміна, модифікована методика проектування пізнавальних і практичних цілей О. Макарової, модифікована методика таксономії проектної діяльності Б. Блума. Керуючись вище зазначеними положеннями на даному етапі, в експеримент було впроваджено такі методи: модифікований метод імітацій; модифікований метод проектів; модифікований метод «мозкова атака»; метод мета-плану.

У висновках доцільно зазначити, що впровадження інноваційної поетапної методики інструментально-виконавської підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва довело її ефективність у навчальному процесі вищих мистецьких закладів освіти. Отримані статистичні результати показали позитивну динаміку означеного процесу та його інноваційність.

Проведене дослідження засвідчує необхідність подальшого розроблення означеної проблеми у напрямках визначення шляхів забезпечення конкурентоспроможності інструментально-виконавської підготовки майбутніх фахівців; дослідження творчої індивідуальності музиканта-виконавця; розробки та стандартизації діагностики мистецької освіти тощо.

Список використаних джерел

1. Гончаренко С. У. Педагогічні дослідження : методичні поради молодим науковцям / С. У. Гончаренко. – Київ-Вінниця : ДОВ «Вінниця», 2008. – 278 с.
2. Психологические тесты для профессионалов / авт. и сост. Н. Ф. Гребень. – Минск : Современ. школа, 2007. – 496 с.
3. Ражников В. Г. Диалоги о музыкальной педагогике / Владимир Григорьевич Ражников. – М. : Музыка, 1989. – 139 с.
4. Реан А. А. Социальная педагогическая психология : учеб. пособие / А. А. Реан, Я. Л. Коломинский. – СПб : Питер Ком, 1999. – 409 с.
5. Цыпин Г. М. Психология музыкальной деятельности: проблемы, суждения, мнения : учеб. пособ. для студ. вузов, обучающ. по спец. «Муз. образов. » / Геннадий Мойсеевич Цыпин. – М. : Интерпракс, 1994. – 373 с.

The article studies the methodological model and structural components of the innovative instrumental-performing training of a future teacher of music.

The main stages of instrumental-performing training of the students studying at the Institutes of Arts have been analyzed. The first stage is motivational- informational providing the formation of motivational-valued and competence-orienting components of instrumental-performing training of future teachers of music to innovative activity. The second stage involved the formation of future music teachers' ability to reflexive-conceptual evaluation, experience and analysis of music works; activation of the mechanisms of self-knowledge and self-improvement as the factors of their creative personalities; the ability to analyze and synthesize the results of their actions in problem situations. The third stage provides the formation of future music teachers' creative and technological component which defines the degree of acquiring innovative technologies and the ability to form creative environment for the mutual enrichment of the subjects of musical-pedagogical interaction. At the fourth stage students' creative thinking is developed, particularly: critical, analytical and associative-imagery mental components providing independent modeling of the aim of performing-instrumental activity, the ways of its creative implementation in the process of solving artistic-practical, communicative and artistic-pedagogical tasks.

The paper also outlines the pedagogical conditions of the innovative instrumental-performing training of future teachers of music: activation of students' motivation to independent scientific knowledge, active professional position and the ability for continuous professional development; use of dialogue principles in the process of creative interaction in the instrumental classroom; stimulation of innovative study by interactive methods; use of forms, methods and means of artistic innovations, self-education in their teaching practice and creation of new original methods of teaching music.

Key words: staged methodology, future teacher of music, performing- instrumental training, educational innovations, structure, methodological model.